

“கார்மகேமே வண்ண முமானதோ
கருவண்டே யிரு கண்ணென வானதோ
தமம்பு வடிவே சிரமணிந் த இருகொம்பன யானதொ
முடிசூடிய கோனே யன்றலும் மணிமகுட மொன்றே;
தன்தலையதனிலே மகுடமென வீற்றிருக்கு மிருகொம்புடனே
முடிசூடா மன்னென உலவும் கோலங்கொண்டே
புவியழியும் தருண மெனிணும் சிறுசலனமே துமற்றே
கபற்றுவனின் ஊர்தியாகிய தன்றதாலெ
தபற்றுவனோ ராயிரமிங்கே.

மனமது குன்றஆது மடிசோர்ந்த பாலது பயமறியாக்கன்றோ
களவுக்கலை வித்தகரோ
மதேனி முற்றமும் மவேிய
பரம்பொருளோ வனும் பதேமே யறியாது தான் வழங்கி;
கதம் கொள்ளா குணமும் கதறியழுகிடஆ திடமும்

Written by - ஜெ.கணேஷ் (சனென்னை) -

Tuesday, 29 January 2019 06:25 - Last Updated Tuesday, 29 January 2019 06:35

ஓருசரே ந்த யிடமுமாகி;
அருமனை அறியா மானிடமும்
எருமனை யனென்றே ஏசினாலும்
பொறுமனை எனும் அணிகலனோடே
நரேச்செருத்திடா நிலையதனில்
வாழ்வது உம் சாத்தியமோ!"

jambu.ganesh@gmail.com